

Гљиварске стазе на располагању посетиоцима Копаоника

Отварањем Едукативне гљиварске стазе на Копаонику реализована је једна од пројектних активности истоименог пројекта кога је реализовао Миколошко гљиварски савез Србије у партнерству са Јавним предузећем „Национални Парк Копаоник“ и Туристичком организацијом општине Рашка.

Пројекат је подржан од стране Министарства за заштиту животне средине износом од 450.000 динара.

Стазу дугу 1750 метара смештену на потезу од хотела „Ртањ“ до Летње радионице „НП Копаоник“ је прогласио отвореном Зоран Јеленковић, председник Миколошко гљиварског савеза Србије.

Основна функција новоотворене гљиварске стазе на Копаонику, поред унапређења већ постојеће туристичке понуде, је пре свега едукација посетилаца о свуда присутном царству гљива (Фунги), живих бића о којима тако мало знамо а која су нам, свакодневно, на дохват руке.

Наука нема прецизан одговор о броју врста гљива па се најновијим истраживањима, раније утврђена бројка од седамдесет до осамдесет хиљада врста помера на преко милион и по врста.

Оно што гљиве разликује од биљака је и њихова аутономија од светлости. Оне попут човека и други животња из природе узимају готову храну што значи да им светлост није неопходна за живот али јесте ваздух, вода и храна.

Гљиве су хиљадама година уназад присутне у човековој исхрани о чему на посебан начин сведоче бројни докази попут рецимо остатака залеђених гљива нађених у торбици неолитског „леденог човека“ Оци-ја пронађеног у аустријским глечерима 1991 године.

Велики број гљива је јестив али само искусни и обучени сакупљачи их могу разликовати од отровних гљива.

Зато професор Бранислав Узелац, аутор књиге „Гљиве Србије и западног Балкана“ који важи за нашег најбољег познаваоца царства гљива, у предговору своје Скрипте за скупљаче гљива издате 2005 године каже: „У царство гљива није паметно улазити на мала врата. Бројне опасности вребају сваког ко се упусти у сакупљање гљива без предходне припреме. О томе сведоче и бројна тровања, уз ироничан податак да се код нас ова намирница користи мање него у било којој европској земљи. Зато ако нисте спремни да студирању овог царства живих бића посветите многе часове слободног времена, внајрационалније је да се печуркама снабдевате код наших вредних одгајивача. Ако пак осећате неодољиви зов природе и желите да се окушате у скупљњу самониклих врста, имајте на уму да нема ничег практичнијег од добре теорије“.

Професор Узелац је иначе , ангажован и на реализацији пројекта „Едукативне гљиварске стазе Копаоника“ у својству руководиоца стручног дела пројекта. Поред овог теренског дела посла пројектом је предвиђена и обука ренџера, туристичких водича и чланова Гљиварског друштва „Копаоник“ из Рашке који ће иначе, водити посетиоце Копаоника едукативном гљиварском стазом, информисати их о значају гљива у природи, начинима заштите и демонстрирати коришћење апликације и портала за фотографисање гљива. У наредној фази реализације пројекта биће урађена апликацију за мобилне телефоне уз помоћ које ће сваки посетилац Копаоника моћи активно да учествује у заштити гљива фотографишући их. Поред тога, апликација ће садржати упутство за кориснике, основне информације о царству гљива и о Едукативној гљиварској стази. Фотографије са основним подацима о станишту и координатама налаза ће слати на портал који ће служити као складиште вредних података о распрострањености врста гљива на Копаонику. Очекује се да се, и на тај начин, допринесе смањивању уништавања гљива од стране гостију на Копаонику а и да се прикупе информације о диверзитету гљива.

